

บทที่ 3

แผนการดำเนินการวิจัย

3.1 แผนการทดลอง

งานวิจัยนี้จะทำการทดลอง ณ ห้องปฏิบัติการปริญญาโท ภาควิชาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยการดำเนินงานวิจัยนี้ จะแบ่งการทดลองเป็นขั้นๆ เพื่อให้สอดคล้องกับ วัตถุประสงค์และขอบเขตของการศึกษา ดังนี้

3.1.1 การเตรียมการทดลอง

ขั้นตอนการเตรียมการทดลองนี้ จะแบ่งเป็น 2 ส่วน ดังนี้

3.1.1.1 การเตรียมวัสดุแกนเกาะ

นำแคลบเผา ซิลิกาอะลูมินา และถ่านลอย ไปอบไล่ความชื้นที่อุณหภูมิ 103 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 24 ชั่วโมง จนไม่มีความชื้น แล้วทำการบดย่อยขนาดด้วยเครื่องบดย่อยขนาด หลังจากนั้นจะนำไปผ่านตะแกรงร่อนขนาด 100 และ 200 เมช ตามลำดับ ซึ่งเมื่อได้วัสดุแกนเกาะที่มีขนาดต่างๆ แล้วจะเก็บไว้เพื่อใช้สำหรับการทดลองในขั้นต่อไป

3.1.1.2 การเตรียมสารเคมี

การเตรียมสารละลายโซเดียมไฮดรอกไซด์ (NaOH) ความเข้มข้น 1 นอร์มัล สามารถเตรียมได้โดย ชั่งน้ำหนักโซเดียมไฮดรอกไซด์ 40 กรัม แล้วละลายด้วยน้ำกลั่นให้มีปริมาตร 1 ลิตร ในขวดปรับปริมาตร

3.1.1.3 การเตรียมน้ำกากสา

น้ำกากสาที่ผ่านบ่อเก็บกักระยะเวลา 392 วัน ทำการเจือจางน้ำกากสาเป็น 5 เท่า ด้วยน้ำประปา

น้ำกาฬาสต์ ทำการเจือจางน้ำกาฬาสต์เป็น 5 เท่า ด้วยน้ำประปา แล้วปรับค่าพีเอชด้วยสารละลายโซเดียมไฮดรอกไซด์ 1 นอร์มัล โดยปรับค่าพีเอชน้ำกาฬาสต์ให้ใกล้เคียงกับค่าพีเอชของน้ำกาฬาสต์ที่ผ่านบ่อเก็บกักระยะเวลา 392 วัน ซึ่งมีค่าพีเอชอยู่ระหว่าง 8.1 - 8.3

3.1.2 ขั้นตอนการทดลอง

การทดลองนี้จะแบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอนใหญ่ๆ คือ การทดลองกับน้ำกาฬาสต์ที่ผ่านบ่อเก็บกักระยะเวลา 392 วัน และการทดลองกับน้ำกาฬาสต์ ซึ่งแต่ละขั้นตอนจะประกอบด้วยการทดลองย่อยๆ ดังนี้ คือ

การหาปริมาณโพลีอะลูมิเนียมคลอไรด์ ในช่วงที่เหมาะสม สำหรับการกำจัดสีน้ำกาฬาสต์

1. การหาปริมาณของแกลบเผาที่เหมาะสม กับปริมาณของโพลีอะลูมิเนียมคลอไรด์ที่ได้จากข้อ 1 ในการกำจัดสีน้ำกาฬาสต์ โดยแกลบเผาที่ใช้จะมี 2 ขนาด คือ ผ่านตะแกรงเบอร์ 100 และ 200 เมช ตามลำดับ
2. การหาปริมาณของซิลิกาอะลูมินาที่เหมาะสม กับปริมาณของโพลีอะลูมิเนียมคลอไรด์ที่ได้จากข้อ 1 ในการกำจัดสีน้ำกาฬาสต์ โดยซิลิกาอะลูมินาที่ใช้จะมี 2 ขนาด คือ ผ่านตะแกรงเบอร์ 100 และ 200 เมช ตามลำดับ
3. การหาปริมาณของถ้ำลอยที่เหมาะสม กับปริมาณของโพลีอะลูมิเนียมคลอไรด์ที่ได้จากข้อ 1 ในการกำจัดสีน้ำกาฬาสต์ โดยถ้ำลอยที่ใช้จะมี 2 ขนาด คือ ผ่านตะแกรงเบอร์ 100 และ 200 เมช ตามลำดับ

โดยการทดลองจะขอกล่าวอย่างละเอียดในหัวข้อที่ 4.4 วิธีการดำเนินงานวิจัย

3.1.3 สรุปและการประเมินค่าใช้จ่าย

ในขั้นตอนนี้จะสรุปถึงความเหมาะสมในการกำจัดสีน้ำกาฬาสต์ระหว่างการใช้โพลีอะลูมิเนียมคลอไรด์ เป็นสารโคแอกูแลนต์ ร่วมกับแกลบเผา ซิลิกาอะลูมินา หรือถ้ำลอย ซึ่งเป็นแกนเกาะในกระบวนการโคแอกูเลชัน พร้อมทั้งประเมินค่าใช้จ่ายเบื้องต้นสำหรับการกำจัดสีน้ำกาฬาสต์

3.2 ตัวแปรที่ใช้ในการทดลอง

3.2.1 ตัวแปรอิสระ

1. ปริมาณของโพสอะลูมิเนียมคลอไรด์
2. ปริมาณของแกลบเผา
3. ปริมาณของซิลิกาอะลูมินา
4. ปริมาณของถ้ำลอย

3.2.2 ตัวแปรตาม

1. ความเข้มข้นน้ำกากส่าหลังตกตะกอน
2. ค่าพีเอชหลังการทำปฏิกิริยา

3.2.3 ตัวแปรคงที่

1. ขนาดของแกลบเผา ขนาดของซิลิกาอะลูมินา และขนาดของถ้ำลอย
2. ความเร็วรอบการกวนเร็ว และเวลากักน้ำในการกวนเร็ว
3. ความเร็วรอบการกวนช้า และเวลากักน้ำในการกวนช้า
4. เวลาในการตกตะกอน

3.3 เครื่องมือและสารเคมีที่ใช้ในการทดลอง

3.3.1 เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

1. เครื่องจาร์เทสต์
2. เครื่องวัดพีเอช
3. เครื่องสเปกโตรโฟโตมิเตอร์
4. เครื่องวัดขนาดอนุภาค
5. ตู้อบ 103 - 105 องศาเซลเซียส
6. เครื่องชั่งน้ำหนักศนิยม 4 ตำแหน่ง
7. เครื่องบดย่อยขนาด
8. ตะแกรงร่อนเบอร์ 100 และ 200 เมช

9. เครื่องกรองสูญญากาศ
10. กรวยบุคเนอร์
11. เครื่องแก้วต่างๆ

3.3.2 สารเคมีและวัสดุที่ใช้ในการทดลอง

1. โพลีอะลูมิเนียมคลอไรด์ความเข้มข้นอะลูมิเนียม 10 - 11%
สูตรทางเคมี $[Al_2(OH)_n Cl_{6-n}]_m$
2. โซเดียมไฮดรอกไซด์
3. โปแตสเซียมไดโครเมต
4. กรดกำมะถัน
5. ปรอทซัลเฟต
6. ซิลเวอร์ซัลเฟต
7. เพร็สแอมโมเนียมซัลเฟต
8. เพร็สซัลเฟต
9. ฟีนานโทรลีนโมโนไฮเดรต
10. กระดาษกรอง GF/C
11. แกลบเผา
12. ซิลิกาอะลูมินา มีองค์ประกอบหลัก คือ Al_2O_3 55 - 63%
13. เถ้าลอย

3.4 วิธีการทดลอง

3.4.1 การทดสอบคุณสมบัติทางกายภาพและเคมีของน้ำกากส่า

ในขั้นตอนนี้จะเป็นการทดสอบคุณสมบัติของน้ำกากส่าที่ใช้ในการทดลอง ซึ่งน้ำกากส่าที่ใช้ในการทดลองจะแบ่งเป็น 2 ประเภท คือ น้ำกากส่าที่ผ่านบ่อกักเก็บระยะเวลา 392 วัน และน้ำกากส่าสด โดยคุณสมบัติที่ทดสอบเริ่มต้น ได้แก่ ค่าพีเอช ปริมาณสารแขวนลอย ความยาวคลื่นที่เหมาะสม และค่าความเข้มข้นสำหรับกรณีไม่ใส่วัสดุแกนเกาะ ส่วนกรณีการใส่วัสดุแกนเกาะนั้น จะทำการทดสอบคุณสมบัติน้ำกากส่าหลังจากการใส่วัสดุแกนเกาะ

3.4.2 ศึกษาประสิทธิภาพการกำจัดสีน้ำากาสด้วยการตกตะกอนทางเคมีโดยการทำจาร์เทสต์

โดยมีขั้นตอนการทดลอง ดังต่อไปนี้ คือ

3.4.2.1 การทดสอบหาช่วงปริมาณโพลีอะลูมิเนียมคลอไรด์ที่เหมาะสม

1. นำน้ำากาสที่ผ่านบ่อเก็บกักระยะเวลา 392 วัน ที่ได้จากการขั้นตอนการเตรียมน้ำากาสใส่ในบีกเกอร์ขนาด 600 ลบ.ซม. ปริมาณ 500 ลบ.ซม. จำนวน 6 ใบ เติมโพลีอะลูมิเนียมคลอไรด์ ในปริมาณที่แตกต่างกันในบีกเกอร์ทั้ง 6 ใบ กวนด้วยเครื่องจาร์เทสต์ โดยใช้อัตราเร็ว 100 รอบต่อนาที เป็นเวลา 1 นาที แล้วเปลี่ยนเป็นการกวนช้าที่อัตราเร็ว 20 รอบต่อนาที เป็นเวลา 20 นาที จากนั้นปล่อยให้ตกตะกอนเป็นเวลา 1 ชั่วโมง สังเกตตะกอนที่เกิด และวัดค่าพีเอช
2. รินเอาน้ำใสส่วนบนไปผ่านการกรองเพื่อวัดปริมาณสารแขวนลอย และความขุ่นสี หรือประสิทธิภาพในการกำจัดสีน้ำากาส
3. ทำการทดลองซ้ำข้อ 1 โดยเพิ่มปริมาณโพลีอะลูมิเนียมคลอไรด์ไปเรื่อยๆ จนได้ช่วงที่เหมาะสม

3.4.2.2 การหาปริมาณของแกลบเผาที่เหมาะสม

1. นำน้ำากาสที่ผ่านบ่อเก็บกักระยะเวลา 392 วัน ที่ได้จากการขั้นตอนการเตรียมน้ำากาสใส่ในบีกเกอร์ขนาด 600 ลบ.ซม. ปริมาณ 500 ลบ.ซม. จำนวน 6 ใบ และใส่แกลบเผาที่ผ่านตะแกรงเบอร์ 100 เมช ในปริมาณต่างๆ กัน ลงในบีกเกอร์ทั้ง 6 ใบ แล้วกวนด้วยอัตราการกวน 100 รอบต่อนาที เป็นเวลา 15 วินาที เพื่อให้แกลบเผากระจายตัวอย่างทั่วถึงในบีกเกอร์
2. เติมโพลีอะลูมิเนียมคลอไรด์ในปริมาณหนึ่งที่ได้จากการทดลองในข้อ 4.4.2.1 ทำการกวนด้วยอัตราการกวนเร็ว 100 รอบต่อนาที เป็นเวลา 1 นาที แล้วปรับเป็นอัตราเร็วกวนช้า 20 รอบต่อนาที เป็นเวลา 20 นาที และทิ้งให้ตกตะกอนเป็นเวลา 1 ชั่วโมง สังเกตตะกอนที่เกิด และวัดค่าพีเอช
3. รินเอาน้ำใสส่วนบนไปผ่านการกรองเพื่อวัดปริมาณสารแขวนลอย และความขุ่นสี หรือประสิทธิภาพในการกำจัดสีน้ำากาส
4. ทำการทดลองซ้ำตั้งแต่ข้อ 1 โดยเพิ่มปริมาณแกลบเผาไปเรื่อยๆ จนได้ปริมาณของแกลบเผาที่เหมาะสม สำหรับการใช้ร่วมกับโพลีอะลูมิเนียมคลอไรด์ในปริมาณดังกล่าว

5. ทำการทดลองซ้ำตั้งแต่ข้อ 1 โดยเปลี่ยนปริมาณโพลีโอลูมิเนียมคลอไรด์ไปเรื่อยๆ โดยอยู่ในช่วงที่ได้จากการทดลองข้อ 4.4.2.1 ซึ่งหากทำการทดลองถึงขั้นนี้ จะทำให้ทราบว่าประสิทธิภาพในการกำจัดสีน้ำากาสที่สูงสุด และปริมาณชั้นตะกอนที่เกิด เมื่อใช้โพลีโอลูมิเนียมคลอไรด์ในปริมาณต่างๆ จะต้องใช้ร่วมกับเกลบเผาในปริมาณเท่าใด สำหรับเกลบเผาที่มีขนาดผ่านตะแกรงเบอร์ 100 เมช
6. ทำการทดลองซ้ำตั้งแต่ข้อ 1 โดยเปลี่ยนขนาดของเกลบเผาเป็นผ่านตะแกรงเบอร์ 200 เมช
7. ทำการทดลองซ้ำตั้งแต่ข้อ 3.4.2.1 โดยเปลี่ยนจากน้ำากาสที่ผ่านบ่อกักเก็บระยะเวลา 392 วัน เป็นน้ำากาสสด

3.4.2.3 การหาปริมาณของซิลิกาอะลูมินาที่เหมาะสม

1. นำน้ำากาสที่ผ่านบ่อกักเก็บระยะเวลา 392 วัน ที่ได้จากการขั้นตอนการเตรียมน้ำากาสใสในบีกเกอร์ขนาด 600 ลบ.ซม. ปริมาณ 500 ลบ.ซม. จำนวน 6 ใบ และใส่ซิลิกาอะลูมินาที่ผ่านตะแกรงเบอร์ 100 เมชในปริมาณต่างๆ กันลงในบีกเกอร์ทั้ง 6 ใบ แล้วกวนด้วยอัตราการกวน 100 รอบต่อนาที เป็นเวลา 15 วินาที เพื่อให้ซิลิกาอะลูมินากระจายตัวอย่างทั่วถึงในบีกเกอร์
2. เติมโพลีโอลูมิเนียมคลอไรด์ในปริมาณหนึ่งที่ได้จากการทดลองในข้อ 4.4.2.1 ทำ การกวนด้วยอัตราการกวนเร็ว 100 รอบต่อนาที เป็นเวลา 1 นาที แล้วปรับเป็นอัตราเร็วกวนช้า 20 รอบต่อนาที เป็นเวลา 20 นาที และทิ้งให้ตกตะกอนเป็นเวลา 1 ชั่วโมง สังเกตตะกอนที่เกิด และวัดค่าพีเอช
3. รินเอาน้ำใสส่วนบนไปผ่านการกรอง เพื่อวัดปริมาณสารแขวนลอย และความเข้มข้น หรือประสิทธิภาพในการกำจัดสีน้ำากาส
4. ทำการทดลองซ้ำตั้งแต่ข้อ 1 โดยเพิ่มปริมาณซิลิกาอะลูมินาไปเรื่อยๆ จนได้ปริมาณของซิลิกาอะลูมินาที่เหมาะสม สำหรับการใช้ร่วมกับโพลีโอลูมิเนียมคลอไรด์ในปริมาณ ดังกล่าว
5. ทำการทดลองซ้ำตั้งแต่ข้อ 1 โดยเปลี่ยนปริมาณโพลีโอลูมิเนียมคลอไรด์ไปเรื่อยๆ โดยอยู่ในช่วงที่ได้จากการทดลองข้อ 3.4.2.1 ซึ่งหากทำการทดลองถึงขั้นนี้ จะทำให้ทราบว่าประสิทธิภาพในการกำจัดสีน้ำากาสที่สูงสุด และปริมาณชั้นตะกอนที่เกิด เมื่อใช้โพลีโอลูมิเนียมคลอไรด์ในปริมาณต่างๆ จะต้องใช้ร่วมกับ

ซิลิกาอะลูมินาในปริมาณเท่าใด สำหรับซิลิกาอะลูมินาที่มีขนาดผ่านตะแกรงเบอร์ 100 เมช

6. ทำการทดลองซ้ำตั้งแต่ข้อ 1 โดยเปลี่ยนขนาดของซิลิกาอะลูมินาเป็นผ่านตะแกรงเบอร์ 200 เมช
7. ทำการทดลองซ้ำตั้งแต่ข้อ 3.4.2.1 โดยเปลี่ยนจากน้ำกาสที่ผ่านบ่อเก็บระยะเวลา 392 วัน เป็นน้ำกาสสด

3.4.2.4 การหาปริมาณของเถ้าลอยที่เหมาะสม

1. นำน้ำกาสที่ผ่านบ่อเก็บกักระยะเวลา 392 วัน ที่ได้จากการขั้นตอนการเตรียมน้ำกาสใส่ในบีกเกอร์ขนาด 600 ลบ.ซม. ปริมาณ 500 ลบ.ซม. จำนวน 6 ใบ และใส่เถ้าลอยที่ผ่านตะแกรงเบอร์ 100 เมชในปริมาณต่างๆ กันลงในบีกเกอร์ทั้ง 6 ใบ แล้วกวนด้วยอัตราการกวน 100 รอบต่อนาที เป็นเวลา 15 วินาที เพื่อให้เถ้าลอยกระจายตัวอย่างทั่วถึงในบีกเกอร์
2. เติมโพลีอะลูมิเนียมคลอไรด์ในปริมาณหนึ่งที่ได้จากการทดลองในข้อ 4.4.2.1 ทำ การกวนด้วยอัตราการกวนเร็ว 100 รอบต่อนาที เป็นเวลา 1 นาที แล้วปรับเป็น อัตราเร็วกวนช้า 20 รอบต่อนาที เป็นเวลา 20 นาที และทิ้งให้ตกตะกอนเป็นเวลา 1 ชั่วโมง สังเกตตะกอนที่เกิด และวัดค่าพีเอช
3. รินเอาน้ำใสส่วนบนไปผ่านการกรอง เพื่อวัดปริมาณสารแขวนลอย และความเข้มข้น หรือประสิทธิภาพในการกำจัดสีน้ำกาส
4. ทำการทดลองซ้ำตั้งแต่ข้อ 1 โดยเพิ่มปริมาณเถ้าลอยไปเรื่อยๆ จนได้ปริมาณของเถ้าลอยที่เหมาะสม สำหรับการใช้ร่วมกับโพลีอะลูมิเนียมคลอไรด์ในปริมาณดังกล่าว
5. ทำการทดลองซ้ำตั้งแต่ข้อ 1 โดยเปลี่ยนปริมาณโพลีอะลูมิเนียมคลอไรด์ไปเรื่อยๆ โดยอยู่ในช่วงที่ได้จากการทดลองข้อ 3.4.2.1 ซึ่งหากทำการทดลองถึงขั้นนี้ จะทำให้ทราบว่าประสิทธิภาพในการกำจัดสีน้ำกาสที่สูงสุด และปริมาณชั้นตะกอนที่เกิด เมื่อใช้โพลีอะลูมิเนียมคลอไรด์ในปริมาณต่างๆ จะต้องใช้ร่วมกับเถ้าลอยในปริมาณเท่าใด สำหรับเถ้าลอยที่มีขนาดผ่านตะแกรงเบอร์ 100 เมช
6. ทำการทดลองซ้ำตั้งแต่ข้อ 1 โดยเปลี่ยนขนาดของเถ้าลอยเป็นผ่านตะแกรงเบอร์ 200 เมช
7. ทำการทดลองซ้ำตั้งแต่ข้อ 3.4.2.1 โดยเปลี่ยนจากน้ำกาสที่ผ่านบ่อเก็บกักระยะเวลา 392 วัน เป็น น้ำกาสสด

3.4.3 ศึกษาประสิทธิภาพการกำจัดค่าซีโอดี

3.4.3.1 การใช้โพลีอะลูมิเนียมคลอไรด์อย่างเดียว

ขั้นตอนนี้จะทำการศึกษาประสิทธิภาพการกำจัดค่าซีโอดีของน้ำกากส่าทั้ง 2 ประเภท สำหรับปริมาณของโพลีอะลูมิเนียมคลอไรด์ที่เหมาะสมที่ได้จากการทดลอง 3.4.2.1 โดยการหาค่าซีโอดีของน้ำกากส่า ก่อนและหลังการกำจัดด้วยกระบวนการโคแอกูเลชัน

3.4.3.2 การใช้โพลีอะลูมิเนียมคลอไรด์ ร่วมกับแกลบเผา

ขั้นตอนนี้จะทำการศึกษาประสิทธิภาพการกำจัดค่าซีโอดีของน้ำกากส่าทั้ง 2 ประเภท สำหรับปริมาณของโพลีอะลูมิเนียมคลอไรด์ที่เหมาะสม ร่วมกับปริมาณแกลบเผา ที่เหมาะสมทั้ง 2 ขนาด ที่ได้จากการทดลอง 3.4.2.2 โดยการหาค่าซีโอดีของน้ำกากส่า ก่อนและหลังการกำจัดด้วยกระบวนการโคแอกูเลชัน

3.4.3.3 การใช้โพลีอะลูมิเนียมคลอไรด์ ร่วมกับชิลิกาอะลูมินา

ขั้นตอนนี้จะทำการศึกษาประสิทธิภาพการกำจัดค่าซีโอดีของน้ำกากส่าทั้ง 2 ประเภท สำหรับปริมาณของโพลีอะลูมิเนียมคลอไรด์ที่เหมาะสม ร่วมกับปริมาณชิลิกาอะลูมินา ที่เหมาะสมทั้ง 2 ขนาด ที่ได้จากการทดลอง 3.4.2.3 โดยการหาค่าซีโอดีของน้ำกากส่า ก่อนและหลังการกำจัดด้วยกระบวนการโคแอกูเลชัน

3.4.3.4 การใช้โพลีอะลูมิเนียมคลอไรด์ ร่วมกับถ้ำลอย

ขั้นตอนนี้จะทำการศึกษาประสิทธิภาพการกำจัดค่าซีโอดีของน้ำกากส่าทั้ง 2 ประเภท สำหรับปริมาณของโพลีอะลูมิเนียมคลอไรด์ที่เหมาะสม ร่วมกับปริมาณถ้ำลอย ที่เหมาะสมทั้ง 2 ขนาด ที่ได้จากการทดลอง 3.4.2.4 โดยการหาค่าซีโอดีของน้ำกากส่า ก่อนและหลังการกำจัดด้วยกระบวนการโคแอกูเลชัน

3.4.4 การศึกษาขนาดอนุภาคของตะกอน

3.4.4.1 การใช้โพลิสลูมิเนียมคลอไรด์อย่างเดียว

ขั้นตอนนี้จะทำการศึกษาขนาดอนุภาคของตะกอนที่เกิดขึ้น หลังจากกระบวนการโคแอกูเลชัน ด้วยโพลิสลูมิเนียมคลอไรด์ที่เหมาะสมจากขั้นตอน 3.4.2.1 ด้วยเครื่องวิเคราะห์ขนาดของอนุภาค โดยการเก็บตัวอย่างตะกอนที่เกิดขึ้น หลังจากการทิ้งให้ตกตะกอนเป็นเวลา 1 ชั่วโมง

3.4.4.2 การใช้โพลิสลูมิเนียมคลอไรด์ ร่วมกับแกลบลูมา

ขั้นตอนนี้จะทำการศึกษาขนาดอนุภาคของตะกอนที่เกิดขึ้น ของน้ำกากส่าทั้ง 2 ประเภท หลังจากกระบวนการโคแอกูเลชัน ด้วยโพลิสลูมิเนียมคลอไรด์ที่เหมาะสม ร่วมกับปริมาณแกลบลูมาที่เหมาะสม ทั้ง 2 ขนาด จากขั้นตอน 3.4.2.2 ด้วยเครื่องวิเคราะห์ขนาดของอนุภาค โดยการเก็บตัวอย่างตะกอนที่เกิดขึ้น หลังจากการทิ้งให้ตกตะกอนเป็นเวลา 1 ชั่วโมง

3.4.4.3 การใช้โพลิสลูมิเนียมคลอไรด์ ร่วมกับซิลิกาอะลูมินา

ขั้นตอนนี้จะทำการศึกษาขนาดอนุภาคของตะกอนที่เกิดขึ้น ของน้ำกากส่าทั้ง 2 ประเภท หลังจากกระบวนการโคแอกูเลชัน ด้วยโพลิสลูมิเนียมคลอไรด์ที่เหมาะสม ร่วมกับปริมาณซิลิกาอะลูมินา ที่เหมาะสม ทั้ง 2 ขนาด จากขั้นตอน 3.4.2.3 ด้วยเครื่องวิเคราะห์ขนาดของอนุภาค โดยการเก็บตัวอย่างตะกอนที่เกิดขึ้น หลังจากการทิ้งให้ตกตะกอนเป็นเวลา 1 ชั่วโมง

3.4.4.4 การใช้โพลิสลูมิเนียมคลอไรด์ ร่วมกับถ้ำลอย

ขั้นตอนนี้จะทำการศึกษาขนาดอนุภาคของตะกอนที่เกิดขึ้น ของน้ำกากส่าทั้ง 2 ประเภท หลังจากกระบวนการโคแอกูเลชัน ด้วยโพลิสลูมิเนียมคลอไรด์ที่เหมาะสม ร่วมกับปริมาณถ้ำลอยที่เหมาะสม ทั้ง 2 ขนาด จากขั้นตอน 3.4.2.3 ด้วยเครื่องวิเคราะห์ขนาดของอนุภาค โดยการเก็บตัวอย่างตะกอนที่เกิดขึ้น หลังจากการทิ้งให้ตกตะกอนเป็นเวลา 1 ชั่วโมง